

Overpeinzingen van een zwerver *Een weekend op pad met de Zwerfgroep*

Jan Kligen
Mei 2017

Mijn vrouw en ik doen dit samen nu al een jaar of tien en zo'n zes keer per jaar: een weekendje op pad met de NTKC Zwerfgroep. Dan is er weer door enkele enthousiaste Zwervers ergens in Nederland een tocht uitgezet.

Elke maand is er bij ons weer de vraag: 'Gaan we zwerven of hebben we dat weekend wat anders?' Als we gaan, borrelt vanzelf het heerlijke 'even-helemaal-weg'-gevoel op. Dat begint al als we van achteruit de auto op de startplek onze wandelschoenen aandoen en de rugzak 'opgooien'. Je zoekt en vindt de eerste rooie bandjes (zie kader), klapt je kaart open en markeert het eerste doel om naar toe te lopen.

Afgelopen keer was bijzonder, want Paasweekend en dan is er een tocht van vier dagen uitgezet. En dit keer startten we met ons tweeën, want we hadden met niemand vooraf afgesproken, en op het startpunt ook niemand ontmoet. Op pad!

Het eerste kwartier zit de zak nog wat onwennig, maar daarna voelt het vertrouwd en goed te doen. Bijzonder toch, alles op je rug om een paar dagen te kunnen overleven? Na een half uur ben je helemaal het dorp uit, en echt buiten.

Ik denk niet dat ik een 'gemiddelde' loper ben. Zodra ik even met mijn maatje ben uitgepraat begin ik te mijmeren, tussen het rondkijken en het uitkijken waar je loopt. In m'n hoofd komen dingen langs, die me de afgelopen dagen ook bezighielden. En dan heb je en neem je er nu meer de tijd voor om er tijdloos mee bezig te zijn. Het levert vaak een rijkere visie op, die overpeinzingen terwijl je loopt. Bij elk kruispunt is er even de check of 'we goed lopen' of dat we 'hier af moeten'. Vaak is het gewoon duidelijk, soms even de kaart erbij.

En zo verstrijken de uurtjes en de kilometers. Op een bankje even wat drinken of happen, en soms zie je bij een volgend coördinaatpunt wat medezwevers, bekenden of nieuwkomers.

Zo'n dagje Zwerfgroep wandelen, met de kampeerplek als gegarandeerde eindbestemming, is een mooie mix van 'bijkletsen, reflectie, rondkijken en doorlopen'. En op het eind van de middag ook nog even doorzetten. Want elke keer dat we meelopen zijn we blij als we de laatste bandjes aantreffen, waarop aangegeven is waar zich het kampeerterrein bevindt.

Coördinaatlopen

Het idee en de praktijk van het 'weekendje coördinaatlopen met de Zwerfgroep' is simpel. Ter plaatse van het in de instructie vermelde startpunt (vaak een station of bushalte) zijn rode bandjes om twee lantaarnpalen bevestigd, waarop de coördinaten van 'punt B' staan vermeld, je eerste loopbestemming.

In die instructie op de NTKC-site staat ook altijd aangegeven welke kaart of kaarten je nodig hebt voor de tocht van die maand. Zelf te kopiëren van internet, of te koop, bijvoorbeeld bij de Topografische Dienst.

De te lopen afstand is overwegend niet meer dan 15 kilometer per dag. Dus, ook als je zaterdag pas in het begin van de middag vertrekt kom je (in de lente) wel bij daglicht aan op het kampeerterrein. Daar word je dan zeker hartelijk ontvangen. En sommigen zitten dan zowaar al wat te koken voor hun tentje.

Waarom is dit leuk? Je loopt en mijmert in een mooi Nederlands gebiedje, waar je 'normaal niet komt'. Het levert letterlijk en figuurlijk interessante nieuwe beelden op. Vooraf lees je de toelichting

bij de tocht. Deze Paastocht was ten zuiden van Valkenswaard, het land van Teuten en Trappisten:

‘ Teuten waren rondreizende handelaren in kwaliteitsvolle producten, vooral textiel en koperwerk. De Teuten trokken naar ver gelegen gebieden, vooral Nederland, Duitsland en Frankrijk om daar gedurende een groot deel van het jaar hun koopwaar van deur tot deur aan te bieden. In de wintermaanden bleven zij thuis bij hun familie, die dankzij de financiële opbrengsten leefden in een redelijke welstand. In de omgeving van Hamont zijn meerdere huizen hier nog getuige van. ‘

Interessant stukje vaderlandse geschiedenis, ter plekke te beleven, als je kijkt.

Het mooie is, dat elke zwerfgroep-zwerver op zo'n weekend zijn eigen ding kan doen: veel of minder van de omgeving oppikken, veel of minder met collega-zwervers kletsen en samen doen. Dit Paasweekend is het niet anders. Je hoort en praat wat over de tocht van die dag, over handig materiaal,

of over het wel en wee van deze of gene bekende van de zwerffamilie. En het mooie is, dat nieuwkomers altijd een hartelijk welkom krijgen.

's Avonds is er vaak een plek en een vuurtje om bij te kletsen. Maar de meesten van de 64 (!) deelnemers gaan gewoon lekker vroeg naar bed na zo'n heerlijke tocht, om 's ochtends weer op tijd op pad te gaan.

's Ochtends worden de veertig tentjes de een na de ander weer ingepakt, ook deze keer weer gelukkig zo goed als droog. En dan als laatste vertrekt het kampmeesterteam Frans en Bert, en is het terrein weer groen als tevoren. De hele club is dan al weer op pad, solo of in groepjes. Weer een dagje heerlijk zwerven.

Dit pure vermaak doet elk mens goed. Wij blijven dit doen. Wederom bedankt, tocht-uitzetter!

Op de hangbrug over de meanderende Dommel in het natuurgebied De Plateaux – Hageven